

LHOTA TROPHY XIV

Šifra č. 7 - Deník Josefa Vopičky

Kód šifry: mobil

Dobrý den, jmenuji se Josef Vopička, jsem herec, tanečník a slavný milenec a rád bych se zúčastnil čtrnáctého ročníku Lhota trophy. Hollywoodských zlatých sošek už mám plnou polici, ale obraz ze Lhota trophy jsem ještě nezískal. A přitom tento tradiční závod je známý dokonce i mezi jihoafrickými domorodci. Abych nechyběl na startu, tak jsem musel odložit natáčení svého nového filmu až na listopad. Startovné jsem pro jistotu zaplatil už prvního srpna, aby mě orgové náhodou nediskvalifikovali jenom kvůli tomu, že zaplatím po termínu. Kolegovi Preissovi se to totiž minulý rok stalo.

Tatínek je hodně zvědavý, jestli letos vyhraju. Trénuju již několik měsíců podle návodu divokého spisovatele, který psal o úspěších svého svěřence Dorian Graye. Ten rozdíl v tréninku se přece musí projevit.

Jenom doufám, že nedojde ke katastrofě jako vloni, když byl diskvalifikován můj kamarád, který v souboji nešťastně zabil Tybalta. Stejně tak by si orgové mohli odpustit úkol krocení vedoucího samce stáda bůvolů. Naopak by se mi líbila třeba taková jízda na kajaku napříč ústím divoké řeky. Ubytování po hře by mohlo být tentokrát trochu stylovější – mě by se líbilo ubytování v Marriotu. Tam jsem totiž dostal jako pozornost podniky svoji první českou SIM kartu od nyní již neexistujícího operátora. S touto kartou jsem procestoval celé nejvyšší Španělské pohoří a nikde jsem nezůstal bez signálu. Také často vzpomínám na jejich večerní program s tancem, kdy jsem trávil celé hodiny s růží v hubě. Ta hudba i s ozvěnou tak typickou pro taneční sály mi dodnes zní v uších. Také koncert výborného multiinstrumentalisty Oldfielda pro VIP návštěvníky řadím mezi nezapomenutelné zážitky.

Na letošní ročník naleštím svého staříckého forda a pro jistotu ho ještě trochu projedu, abych se přesvědčil, že všechno funguje tak, jak má. Je to stylové vozidlo, ale víc než stovku už z něj asi nevymáčknu. Ale pořád je to lepší než ten krám vyrobený anonymní lombardskou fabrikou na auta, co má soused. Hned po závodě jej uklidím do garáže a zazimuju, protože jedenáctý měsíc v roce už může přijít první sníh. Tak budu mít alespoň dostatek času na učení druhého nejrozšířenějšího Bantu jazyka. A navíc jsem dostal hlášku od známého meteorologa, že letošní zima má být obzvláště tuhá. Sníh prý tentokrát vydrží celou zimu od měsíce svatomartinských oslav až do jara.

Úspěch je tentokrát zaručen - můj dvorní astrolog, který má stejnou přezdívku jako autor novely stařec a moře, to vyčetl z hvězd. V době závodu bude teplo a celý víkend bude svítit slunce. Proti trdomyslnosti posádky máme v zásobě tisíc gramů povzbuzující látky. Přivezli ji minulý týden z Peruánského hlavního města. A na cestu nám bude svítit šťastná hvězda – ta nejjasnější z celého kentaura. Veškeré vybavení do hry jsem objednal až ve Spojených státech i s leteckou dopravou od jejich známých aerolinek. Prostě tentokrát mě nezastaví nic, ani studený déšť pistolí a růží. Ten Američan, co vyhrál vloni, letos nemá nejmenší šanci!